

KFUMs atletikafdeling Ben Hur

Standerhejsning i Emdrupparken

søndag d. 7. januar 2007

Taler: Kai Steendahl

=====

Kære alle sammen

Det var hjemme i stuen. Tredje juledag. Alt åndede fred og idyl.

Plingggggg ! Lød det henne fra computeren.

Plingggggg ! Der er mail i boksen.

Mail fra ben hur.

Med lille b i **Ben** og lille h i **Hur** !?!

Tale ved standerhejsning... åååhh nej !

Der blev stille i stuen.

Alt stod stille, tiden, køkkenuret, hjertet. Alt holdt sit vejr.

Selv computeren sagde ikke en lyd, den kan ellers godt lide at give ondt af sig.

Ja, der var helt, helt stille.

Heldigvis kun et øjeblik.

Nogle sekunder. De føltes som timer.

Ja, sekunder, men dog et liv genoplevet i erindringen, et liv med idræt, et liv i Parken, et liv med Ben Hur.

Tankerne fik frit løb, de vældede ud i fingrenes vilde dans hen over tasterne, hulter til bulter som i drømme og i ekstase.

3 dage med mange timer, 40 uredigerede sider på skærmen, 100 taleminutter om

75 år i livet

64 år i den organiserede idræt

56 år i Ben Hur

Pludselig vågnede jeg af min trance.

Til realiteternes barske virkelighed.

Kan det presses ned til 8 min.?

Først vil jeg sige et par ord om en mulighed, jeg kun fik, fordi jeg var medlem af Ben Hur.

Aksel Bjerregaard var ansat i Dansk Idræts Forbund som Rigstræner, Evald Andersen som redaktør. De havde begge to en fortid i og et varmt hjerte for Ben Hur.

De tog mig under deres vinger, de troede på mig, de gav mig muligheder, de førte mig ind i mine 25 år som en aktiv del af det olympiske liv, i Danmark og internationalt.

Det førte mig også ud i udkanten af det daglige Ben Hur.

Jeg er så naiv at tro, at det også gav noget tilbage til Ben Hur.

Ingen i dansk idræt var i tvivl om, hvad Ben Hur står for, ingen var i tvivl om, hvor jeg kom fra.

Hér!

kort pause

Hovedtalen:

Det er ikke en naturlov, at der er et Ben Hur.

I 1904 var det et behov, en nødvendighed for de unge, som stiftede foreningen.

Foreningens navn fortæller alt.

Ben Hur var datidens kæmpehit på bogmarkedet, skrevet 1880, på dansk i 1891. Et epos om de kristne i det gamle Rom.

Ben Hur er bogens navn. Ben Hur er hovedpersonens navn.

Mennesket Ben Hur var de svages beskytter. Han stod for retsind, ærlighed, næstekærlighed, åbenhed og lignende høje idealer og værdier.

Det må have været disse idealer, som førte til, at de unge kaldte deres atletikforening Ben Hur.

Jeg kommer til at tænke på vore dages menneskerettigheder, når jeg læser om disse værdier. Og på begrebet Ben Hur-ånden, som alle Ben Hur-ianere fornemmer, hvad er, men som forsvinder mellem hænderne på den, der forsøger at analysere den.

Det er Ben Hur-ånden, som har gjort Ben Hur til noget helt særligt for mig, og som har givet mig så meget. Det er Ben Hur-ånden, som adskiller Ben Hur fra de andre foreninger, jeg kender.

Oldtidens store græske rige er gået til grunde. Det åd sig selv op inde fra, da korruptionen, svindelen, nepotismen, forråelsen bredte sig som en kræftbyld i idrætten og i samfundet.

Det romerske Rige gik samme vej.

Hvilken vej går den vestlige civilisation? Danmark? Ben Hur?

Alle tegnene på **vores** moralske nedtur kan vi se rundt omkring os. Vi er selv en del af det. Vi medvirker måske ikke aktivt, men vi medvirker ved vores passivitet over for det, der sker.

Hvis vi åbner øjnene og bevæger os ud af vores private skal og ind i andre miljøer end vores egne, ser vi det.

Vi ser det i idrætten.

Idrætten er et spejl af samfundet, nu som den gang i Rom og Athen.

Amatørismen er blevet til professionalismen.

I fodboldens barndom spillede man uden dommer. Det kunne man, fordi alle, siger og skriver alle, viste sportsmanship. Man erkendte og anerkendte, når man havde begået en fejl.

Hvornår har du selv, og hvornår har din politiker sidst erkendt: "Jeg har begået en fejl"?

I dag er alt tilladt, bare dommeren ikke ser det. Det gælder lige fra topfodboldens svinestreger med bevidst nedsparkning af modstanderne til Watergate-indbruddet.

Forråelsen har vi endda kunnet følge i kvindehåndbolden i de sidste 15 år.

Hvor er charmen, legen, glæden blevet af?

Vi har set det ske. Vi ser det ske.

Jeg kan se for mig:

Ben Hur og Ben Hur-ånden som et bolværk mod den udvikling

- og måske endda som **et udgangspunkt for en modstrømning ?**

Alle levende organismer har et indbygget livsforløb. Fra de fødes til de blomstrer og har deres bedste tid, til de langsomt sygner hen, stivner og dør.

Det gælder bananfluer.

Det gælder mennesker.

Det gælder samfund

Det gælder Ben Hur.

Det er ikke en naturlov, at der er et Ben Hur.

Der skal ikke være et Ben Hur for enhver pris til enhver tid.

Det kan aldrig være et mål i sig selv bare at holde liv i noget.

Ben Hur har sin berettigelse så længe, der er mennesker, som er interesseret i holde sammen, være sammen, ønsker at have et fællesskab, som også giver plads til andre, et fælles mål.

I Ben Hurs unge år var medlemsalderen så lav, at det var naturligt med en blanding af skæg, ballade og stævne-atletik. Og det var der.

Det er måske ikke lige det, der står i første række med den nuværende gennemsnitsalder på 58 år. Men så er det lige så vigtigt at kunne finde sammen om noget andet, der hører dén alder til. Madlavning og fællesspisning for eksempel.

Det Unge Ben Hur anno 2007 er gået over til stavene som et symbol på, at Ben Hur er i sin alderdom. Men tag ikke fejl. Også alderdommen har sin berettigelse og skønhed.

Det er glæden ved samværet, deltagelsen i fællesskabet, som stråler ud af den faste stok, når man møder dem, når man er med i deres kreds og får del i deres varme, livsglæde, optimisme over livet.

Ben Hur-ånden lever.

Her til sidst vil jeg nævne to sætninger, som har optaget mig en del i denne juletid.

Nok er der liv i vores Ben Hur.

Men Livet varer som bekendt ikke evigt.

Hverken Ben Hurs eller Ben Hur-ianernes.

I 2006 er nogle Ben Hur-ianere gået bort.

Også nogle relativt unge i min egen verden er gået bort.

Det har fået mig til at genlæse det følgende citat, som jeg synes venter det negative ved døden til noget positivt.

“Begræd ikke de døde; Glæd jer over, at de har levet.”

“Begræd ikke de døde; Glæd jer over, at de har levet.”

Den anden sætning hænger sammen med dette citat.

Husk at sige tak, mens du kan.

Husk at sige tak i tide.

Vi skal huske at sige **TAK** til hinanden **i tide**, uden at vi véd, hvornår **i tide** det er.

Derfor siger jeg nu **TAK**

til alle jer som repræsentanter for alle de Ben Hur-ianere igennem tiderne, der har været med til at give mit liv mening, nye muligheder, nye horisonter.

TAK alle sammen og **Godt Nytår 2007**

Vi ses til gymnastikken !